

f) Aftalens sjette del: Afsluttende bestemmelser.

Artikel 93-94 indeholder bestemmelser om ratifikation og ikrafttræden samt tiltrædelse af aftalen. Aftalen er indgået for en periode på 20 år fra den 1. marts 2000 (jf. artikel 95). Der skal vedtages finansprotokoller for hver femårs periode.

Konsultationsprocedurerne i forbindelse med krænkelser af aftalens væsentlige og grundlæggende elementer er anført i artikel 96. Hvis en part finder, at den anden part ikke har overholdt forpligtigelserne om respekt for menneskerettigheder og overholdelse af de demokratiske principper jf. artikel 9, kan der iværksættes konsultationer mellem parterne. Hvis disse konsultationer ikke fører til en acceptabel løsning for begge parter, eller hvis iværksættelsen af konsultationer afvises, kan den berørte part træffe passende foranstaltninger med henblik på at afhjælpe situationen. Sådanne foranstaltninger kan endvidere træffes, hvis der er tale om særligt hastende tilfælde. Det understreges, at afbrydelse eller suspension af samarbejdet skal betragtes som den sidste udvej.

Som anført i artikel 9 er god regeringsførelse ikke inkluderet blandt de væsentlige elementer for samarbejdet, men som et grundlæggende princip, der kun i særlige tilfælde kan føre til suspension eller afbrydelse af samarbejdet. I artikel 97 defineres dette som alvorlige tilfælde af korruption, hvor der på anmodning af en af parterne kan iværksættes konsultationer i lighed med artikel 96.

g) Protokoller og bilag

I den første finansprotokol til Cotonou-aftalen, anført i bilag I, er der afsat i alt 15.200 mio. EURO som Fællesskabets samlede finansielle bistand i en 5-årig periode fra den 1. marts 2000. 13.500 mio. EURO ydes i form af gavebistand og 1.700 mio. EURO kan ydes som lån fra Den Europæiske Udviklingsbanks (EIB) egne midler. Fordelingen af midlerne er anført nedenfor under punkt 3. Eventuelle overskydende midler fra tidligere Europæiske Udviklingsfonde (EUF) vil blive overført til EUF 9 og vil blive anvendt i overensstemmelse med Cotonou-aftalen.

Bilag II indeholder bestemmelser om Cotonou-aftalens investeringsfacilitet. Faciliteten, der kan virke i alle erhvervssektorer i de 77 AVS-lande, har til formål, gennem långivning, at støtte private og kommercielt drevne offentlige enheders investeringer, herunder indtægtskabende økonomisk og teknologisk infrastruktur af betydning for den private sektor.

Faciliteten forvaltes som en revolverende fond og sigter dermed mod at være finansielt selvbærende. Aktiviteterne foregår på markedsvilkår og skal undgå

at gribe forstyrrende ind i lokale markeder eller erstatte private finansieringskilder. Facilitetens midler kan bl.a. anvendes til at tilvejebringe risikovillig kapital i form af erhvervelse af kapitalandele i virksomheder i AVS-landene, bistand i anden form for kapital og garantistillelse og andre kreditforbedringer, der sigter på at dække politiske og andre risici for både udenlandske investorer og lokale långivere. Der kan ligeledes ydes lån på almindelige vilkår.

Faciliteten, der administreres af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), tilsigter at have en katalysatoreffekt ved at tilskynde til tilvejebringelse af langsigtede lokale midler og tiltrække udenlandske private investorer og långivere til projekter i AVS-landene.

Bilag III indeholder regler om støtte til de institutioner, der yder bistand til virksomheder og fremmer udvikling af landbruget, herunder Centret for Virksomhedsudvikling (CVU) og Centret for Landbrugsudvikling (CLU).

I bilag IV findes regler om gennemførelses- og forvaltningsprocedurer for Fællesskabsbistanden. Udgangspunktet for bistandssamarbejdet er udarbejdelsen af et overordnet landstrategidokument for hvert AVS-land. Landestøttestrategien skal indeholde analyser af den politiske, økonomiske og sociale situation i landet, modtagerlandets udviklingsstrategi på mellem- og lang sigt, en gennemgang af andre donoraktiviteter samt en beskrivelse af de mest hensigtsmæssige initiativer til fremme af den overordnede udviklingsstrategi.

I forlængelse af strategidokumentet udarbejder hvert AVS-land et nationalt vejledende program for de kommende udviklingsaktiviteter. Formålet med det vejledende program er at uddybe de overordnede retningslinjer for samarbejdet og identificere de specifikke aktiviteter, tidsplaner for aktiviteterernes gennemførelse samt kriterier for efterfølgende revisioner.

Under hensyntagen til landestراتيجierne og de vejledende programmer foretages en generel fordeling af Fællesskabets bistandsmidler. Som et nyt element i forhold til tidligere EU-AVS konventioner vil ressourceallokeringen være baseret dels på en konkret behovsvurdering og dels på modtagerlandets opfyldelse af målsætningerne for bistandssamarbejdet. Behovsvurderingen skal blandt andet være baseret på landets indkomstniveau, befolkningstal, sociale indikatorer, gældsættelse og eksportudsving og tage særligt hensyn til de mindst udviklede AVS-lande. Opfyldelsen af målsætningerne for bistandssamarbejdet skal bedømmes så objektivt og gennemskueligt som muligt blandt andet med hensyn til gennemførelsen af institutionelle reformer, forbrug af bistandsmidlerne,